

Formanden: Dermed er samtlige Indstillinger tilendebragte.

Der er ikke mere at foretage i Dag.

Under Mødet har jeg fra Landstingets Formand modtaget Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m. i den Form, hvori det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det maa blive forelagt i dette Ting. Forelæggelsen sker herved. Eksemplarer af Lovforslaget ville blive omdelte.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Eventuelt: Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om et midlertidigt Lønningstillæg for Finansaaret 1901—1902 til Personer, ansatte i Statens Tjeneste.

3) *Første Behandling af:*

Statsrevisorernes Betænkning over Statsregnskabet for Finansaaret 1898—99.

Mødet hævet Kl. 4.55.

102. Møde.

Lørdag den 23de Marts, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 62 af 24de April 1896 om Statsbanernes Takster m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 781—84.)

Formanden: Sagen kan kun foretages med Tingets Samtykke, men hvis ingen

begærer Afstemning, anser jeg Samtykket som meddelt. (Ophold). Det er saaledes meddelt.

Lovforslaget sattes under Forhandling.

J. C. Christensen: Det foreliggende Lovforslag omhandler en Sag, der har ikke liden Betydning baade for Befolkningen og for Finanserne. For Finanserne vil det for Forslagets Vedtagelse betyde en stigende Indtægt af noget mindre end 2 Mill. Kr., ca. 1,800,000 aarlig, og det er selvfølgelig Befolkningen, der skal betale disse Penge. Nu vil jeg ikke dermed sige, at, der ikke kan være Tale om at gaa ind paa Loven. Der er i Virkeligheden god Grund til at ændre vore Statsbaners Takster, naar man tager Hensyn til, hvorledes Statsbanernes Drift forrenter sig. Jeg skal ikke opholde mig længe ved den Ting i Dag, jeg har tidligere i denne Samling udtalt mig om Sagen. Jeg skal blot nævne, at hvad enten vi tage Hensyn til de ny Anlæg, som efterhaanden udføres, til de dyre Priser, vi betale ved disse ny Anlæg, eller vi tage Hensyn til den stigende Pris paa Arbejdskraft, eller den stigende Pris paa Driftsmidler, f. Eks. paa Kul, eller til de stigende Fordringer til Banernes Præstationer, idet Befolkningen vil have flere Tog og hurtigere Tog, er det sikkert nok, at alle disse Omstændigheder tale for, at vi forhøje Statsbanernes Takster. Imidlertid skal jeg, da jeg tidligere i denne Samling har udtalt mig om dette, ikke komme ret dybt ind paa Sagen i Dag. Jeg vil kun om det foreliggende Lovforslag sige, at dette Lovforslag er vel et Forslag, som gaar ud paa at forhøje Statsbanernes Takster med et Par Mill. Kr., men man kan ikke gøre Regning paa, at Folketinget nu den sidste halve Snes Dage eller maaske kun 5—6 Dage, før Rigsdagssamlingens Slutning, skulde vedtage dette Lovforslag, altsaa i Virkeligheden uden nærmere Undersøgelse. Der er i denne Sag selvfølgelig adskillige Undersøgelser at foretage. Det er jo ikke en ligegyldig Ting, om man ved Takstforhøjelsen særlig vil lægge Vægten paa Personbefordringen eller paa Godsbefordringen, om man vil have Pengene ind ved at forhøje Prisen paa de længere Rejser, altsaa ved Personbefordringen eller, som her foreslaas, ved en temmelig stor Forhøjelse af Grundtaksten for alle Rejser, om man vil tage højere Priser for Rejser med Eksprestog end med almindelige Tog osv. Disse og flere andre Spørgsmaal kunde der være Grund til at overveje og overveje